

Popis návrhu znaku obce Loza:

Polcený španělský štít, v levé polovině v červeném poli zlatá královská koruna, v pravém bílém poli zelený strom lípy. Pata štítu modře-bíle-modře horizontálně dělená.

Zdůvodnění vyobrazení:

Královská koruna symbolizuje význam Lozy v dějinách českého království. Latinsky psaný královský dokument Přemysla Otakara I., datovaný v Praze 8. červnem 1216 (Sexto Idus Junii, 1216) zmiňuje Ctibora z Lozy (Stibor s predikátem de Loz), patrně představitele rozrodu v genealogické řadě pánů ze Svojsína. Ctibor dosvědčil potvrzení krále, týkající se darování nemovitostí v Nynicích cisterciáckému klášteru v Plasích z majetku Oldřicha z Litic. Oldřich byl z větve Drslaviců, tedy jednoho z nejstarších rodů české šlechty. Drslavicové a Svojsínští byli spříznění, což lze poznat i z podobnosti erbů. Dokument dokresluje fundátorskou a donátorskou činnost vůči prvnímu panovníckému cisterciáckému řádu v Čechách a tím i naplňování královských záměrů osídlit zalesněný prostor levých přítoků Berounky na severním Plzeňsku z výchozích bodů na Berounce, Mži a Radbuze. Stibor je na dokumentu uveden spolu s nejvyššími vladařskými a náboženskými představiteli Čech a Moravy. Obce proti proudu potoka Bělá nad Horní Břízou vznikají až v dlouhém časovém odstupu od této první zmínky o Loze.

Královská koruna může připomenout i osudy vladyckého rodu Ottů z Losu a jejich služeb českému království. Hejtman tábořského vojska Otík z Lozy, po němž zůstalo místní jméno kopce Hejtmánek, bránil území českého království proti vstupu cizích vojsk, za tímto účelem se podílel i na řadě „spanilých jízd“ do okolních zemí. Též Jindřich Otta z Losu ve svých funkcích bránil privilegia království, za svou činnost člena direktoria českých stavů přinesl obět nejvyšší.

Figura lípy připomíná nové období po skončení monarchistického uspořádání společnosti. Po roce 1918 bylo v obci vysazeno několik lip. Na návsi (křižovatce cest) nalezneme poslední z nich. Lozská lípa, čili slovy plaského cisterciáka „lozská kronika“ („*Tilia Losensis sive Chronicum Losense*“), byla po svém vysazení svědkem mnoha událostí, například setkání dvou spojeneckých front druhé světové války v roce 1945, velkých prvomájových průvodů, byla svědkem velkých stavebních změn v obci, radostí i všedních starostí mnoha generací občanů Lozy. Její okolí sloužilo jako seřadiště, i jako místo setkání, kolem lípy procházeli a projížděli mnozí při svých odjezdech i návratech. Lípa v Loze je v oblasti severního Plzeňska jedním z mnoha případů stromů dokumentujících historické události, jako například Radimova lípa v Mariánské Týnici z konce 17. století, či lípa Kongresovka v Plasích (připomínající činnost kancléře Metternicha ve Vídni při uspořádání Evropy v roce 1815). Strom je pamětníkem, kronikou uplynulých časů., což vyjádřil plaský cisterciák Johann Georg Vogt – řeholním jménem Mauritius – v titulu svého díla *Tilia Plassensis in horto nostro, sive Chronicum Plassense privatum*.

Pata představuje potok Bělá, podle některých výkladů „bílý potok“. Připomíná tak geologické dějiny Lozy, zejména období zdvihu hor, kdy se v prahorách před jedním miliónem let zformoval kopec nad Lozou, jehož hornina dala později své keltské jméno obci Loza (loz). Potok Bělá protnul břidličné přehrazení a vymodeloval podobu celého údolí až k soutoku s Třemošenkou pod Horní Břízou.